Адепт-Училище на миналото

GA 97

Рудолф Щайнер

7 март 1907 г., Дюселдорф

Адепт-школа на миналото

Духовно-научното движение е възникнало в наше време не поради произволни действия на този или онзи индивид, на това или онова общество, а защото е свързано с цялата еволюция на човечеството и като такова трябва да се разглежда като един от най-важните културни импулси. Ако искаме да проникнем в мисията на духовно-научното движение, трябва да се пренесем в миналото и бъдещето на човечеството. Точно както отделните човешки същества са еволюирали от момента, в който за първи път са се спуснали като индивидуални души от лоното на Божеството, така се е развило и човечеството като цяло. Помислете за разликите, промените и развитието, които могат да се наблюдават на повърхността на земята в течение на хиляди години! Помислете как изцяло са се променили нещата през това време! Най-общо казано, това е трудно да се осъзнае и схване съвсем ясно. Първо трябва да обясним, че това, което сме свикнали да наричаме „човечество“, е само продукт на така наречената пета коренна раса. Тя е била предшествана от друга човешка раса, четвъртата коренна раса, която е живяла на континент, който би трябвало да се смята за разположен между днешна Европа и Америка. Този континент е бил Атлантида. Тук нашите предци са имали съвсем различна форма и изцяло различна цивилизация. Древният атлант не е притежавал развит интелект и ум, но е бил екипиран с фини сомнамбулично-ясновидски сили. Логическата сила, съчетаващият интелект, науката и изкуството, каквито съществуват сега, не са съществували в древна Атлантида, защото човешките способности за мислене и чувства са били съвсем различни. По онова време той не е можел да комбинира мисли, нито да смята, брои или чете; както правят хората сега; но в него са живели определени сомнамбулично-ясновидски духовни сили. Той е можел да разбира езика на Природата и е можел да чува Бог да му говори в шепнещите вълни; е можел да разбира гръмотевиците, шумоленето на гората, нежните аромати на цветята; е можел да разбира този език на Природата и е бил в цялата Природа. По онова време не са били необходими закони или юриспруденция, за да се постигне разбирателство със ближния; атлантът просто е излизал и е слушал звуците на дърветата и вятъра и те са му казвали какво трябва да прави.
Фолклорът, който никога не съдържа нищо произволно или обмислено, е съхранил спомена за древна Атлантида по красив начин, когато говори за „Нибелхайм“, например, в поемата „Нибелунг“. По възхитителен начин той говори за Рейн и всички тези реки като за води, останали от мъглите на древна Атлантида. А мъдростта на Атлантида е спомената в съкровището, което е заровено под техните

вълни. На този континент, който е бил разположен между Америка и Европа, трябва да търсим семинарията на древните адепти. Тези, които са били подходящи да бъдат ученици на великите индивидуалности, които наричаме Учители на Мъдростта и на Хармонията-Чувства, са били обучавани в тези училища. Семинарията, която процъфтявала по време на четвъртата атлантска подраса, това първо училище от адепти, сега би се намирала в средата на Атлантическия океан. Там учениците са били обучавани по съвсем различен начин от сега. По онова време мощно влияние е можело да преминава от човек на човек чрез силата, която все още се е намирала в говоримото слово. Простите хора днес все още притежават фино чувство за вътрешната, духовна и окултна сила на думите. Но е невъзможно да се сравни настоящата сила на думите с тази от миналото. Защото в миналото това е било нещо огромно и самото слово е събуждало сили в душата на ученика. Днешната мантра вече няма силата на по-ранните времена, когато думите не са били толкова проникнати от мисли, както е днес. Влиянието, което е излизало от тези думи, е събуждало душевните сили на ученика; това може да се нарече човешко посвещение чрез мощното въздействие на езика на Природата. ... Ясен език се е говорел и там чрез дима от вещества като тамян и др.
Тогава е имало далеч по-пряка връзка между душите на учителя и ученика. Писмените знаци в Адептската школа на древна Атлантида са били имитации на природните явления, написани от ръката във въздуха, тези знаци са имали своя ефект и са влияели върху духа на населението, събуждайки сили в душата.
Така всяка раса има своята задача в еволюцията на човечеството. Задачата на нашата раса, петата коренна раса, се състои в добавянето на Манас към четирите члена на човешкото същество. Тоест, разбирането трябва да бъде пробудено чрез понятия и идеи. Всяка раса има своя собствена задача: атлантската раса имаше задачата да развие Егото. Нашата раса, петата коренна раса или следатлантската епоха, трябва да развие Манас, Духа-Аз.
Но постиженията на Атлантида не загинаха, когато Атлантида беше потопена, защото същността на всичко, което съществуваше в Атлантическата школа на Адептите, беше спасена от малка група мъже. Под ръководството на Ману, тази малка група пътува до регион, известен сега като пустинята Гоби. И този малък брой мъже след това подготви копия на предишната култура и учения, но в по-интелектуална форма; по-ранните духовни сили бяха трансформирани в мисли и знаци. Различните потоци от културата след това се разпространиха от този център като лъчи. Първо се появи предведическата индийска култура, която за първи път трансформира вливащата се мъдрост в мисли.
Втората култура, произлязла от тази древна Школа на Адептите, била старата персийска култура; третата – халдейско-вавилонската култура с нейната чудна звездна мъдрост, нейната възвишена жреческа мъдрост. Четвъртата култура, която процъфтявала, била гръко-латинската с нейния личен колорит, и накрая петата

култура, която е нашата настояща. Шестата и седмата са в бъдещето. Сега характеризирах нашата задача в еволюцията на човечеството: Това, което някога е съществувало под формата на космическа мъдрост, трябва да бъде трансформирано в мисли и сведено до физическия план.
Когато старият атлант се вслушал, между тоновете, звучащи около него, той чул ИМЕТО на това, което разпознал като божествено: „ДАО“. В египетските мистерии този звук се трансформирал в мисли, писменост и знаци – Дао-знакът, Дао-книгите. Всичко под формата на знание, писменост и мисъл се появило за първи път в следатлантската епоха. Преди това време нищо не е могло да бъде записано, защото разбирането за него не би съществувало. Сега живеем в средата на развитието на Манас. Задача на нашата раса е да развие интелектуална култура и едновременно с това да развие егоизма в най-крайната му форма. Макар че звучи гротескно, можем да кажем, че никога преди не е имало толкова много интелектуална сила в света и толкова малък капацитет за вътрешно виждане, както в днешно време. Мисълта е най-отдалечена от вътрешната същност на нещата; тя е далеч от вътрешното духовно виждане.
Когато атлантският жрец написал знак във въздуха, основният му ефект бил върху вътрешния душевен опит на ученика. Личният елемент излязъл на преден план по време на четвъртата, гръко-латинската епоха. В Гърция личният елемент се развил в изкуството, а в Рим го откриваме в структурата на управлението и т.н. В наше време ние изпитваме егоизъм, сухия личен, интелектуален елемент. Но нашата задача днес е да схванем окултните истини в Манас, в най-чистия елемент на мисълта. Разбирането на духовното в тази най-фина дестилация на мозъка е истинската мисия на нашата епоха. Да направим мисълта толкова силна, че да придобие нещо като окултна сила, е задачата, която ни е дадена. Тази задача трябва да бъде изпълнена, за да можем да заемем своето място в бъдещето.
Могъщи огнени пламъци унищожиха древна Лемурия и могъщи наводнения - древна Атлантида. Нашата цивилизация също ще загине, чрез войната на всички срещу всички. С това трябва да се изправим. Нашата пета коренна раса ще загине, защото егоизмът ще достигне най-високата си точка. Но в същото време малка група хора ще развият силата на Будхи, на Духа на Живота, чрез силата на мисълта, за да пренесат Будхи в новата цивилизация. Всичко, което е продуктивно в стремящото се човешко същество, ще става все по-силно и по-силно, докато личността му достигне върха на свободата. В момента всеки индивид трябва да открие в себе си един вид водещ дух във вътрешните дълбини на душата: - Това е Будхи, силата на Духа на Живота. Ако се приближим до бъдещето, като възприемем културните импулси, както в по-ранни епохи, бихме се сблъскали с разпадането на човечеството.
Какво виждаме сега, в настоящето? Всеки иска да бъде свой собствен господар: Егоизмът, егоизмът са доведени до крайност. Ще дойде време, когато няма да бъде

признаван друг авторитет освен този, който хората признават свободно, чиято сила се основава на свободното доверие. Мистериите, основани на силата на духа, се наричат МИСТЕРИИ НА ДУХА; Мистериите на бъдещето, които ще имат доверието за своя основа, се наричат МИСТЕРИИ НА ОТЦА. Те ще бележат края на нашата цивилизация. Новият импулс на силата на доверието трябва да дойде, в противен случай се приближаваме до човешки разпад, универсален култ към Егото и егоизма. Във времената на Мистериите на Духа, които са били основани на законната сила, авторитет и мощ на Духа, е имало мъдреци, притежаващи мъдрост, и само душата, преминала през трудни изпитания, е можела да бъде посветена от тях. В бъдеще ние се приближаваме до Мистериите на Отца и трябва да се стремим все повече и повече всяко човешко същество да постигне мъдрост. Ще противодейства ли това на егоизма и заплашителното разпадане? Да! Защото само когато достигнем най-висшата мъдрост, в която няма различия, няма лично мнение и няма лична гледна точка, а само ЕДНА ГЛЕДНА ГЛЕДНА ТОЧКА, хората ще се съгласят. Ако останат такива, каквито са в момента, следвайки различните си гледни точки, те ще стават все по-разединени. Най-висшата мъдрост винаги поражда единодушно мнение сред всички хора. Истинската мъдрост е ЕДНА и тя отново обединява хората, като същевременно ги оставя възможно най-свободни, без никаква принудителна власт. Точно както членовете на великото БЯЛО Братство винаги са в хармония помежду си и с човечеството, така и всички хора един ден ще бъдат едно, чрез тази мъдрост. Само тази мъдрост може да установи истинската идея за братство. Следователно духовната наука има само една задача: да донесе тази идея на хората, като развива сега Духа-Себе, а по-късно и Жизнения Дух. Великата цел на духовно-научното движение е да направи възможно човекът да постигне свобода и истинска мъдрост; неговата мисия е да позволи на тази истина и мъдрост да се влеят в хората. Съвременното движение на духовната наука започна с най-елементарните учения. Много важни неща бяха разкрити през годините, изминали от основаването на това движение, и много от още по-важните ще бъдат разкрити. Следователно, работата на духовно-научното движение е да позволи постепенното изтичане на мъдростта на великото бяло братство, което е възникнало в Атлантида. Такава работа винаги е била подготвяна през дълги периоди от време. Цялата дейност на великите основатели на религиите е била подготовка за ЕДНОТО велико събитие, за появата на Христос-Исус. Духовната наука се стреми да бъде завещателен изпълнител на християнството. И така ще бъде. Когато Мистериите на Отца бъдат изпълнени, тоест, когато развитието на Будхи бъде завършено във всяко отделно човешко същество, тогава всеки ще открие в себе си своята най-дълбока същност - АТМАН, Дух-Човекът. Идването на Христос-Исус беше подготвено от поредицата основатели на религиите - Заратустра, Хермес, Мойсей, Орфей, Питагор. Всичките им учения преследват една и съща цел: Да позволят на мъдростта да се влее в човечеството, но във всеки случай във формата, най-подходяща за всеки народ съответно.

Съществено новият елемент не се намира в казаното от Христос; новият елемент в явяването и учението на Христос-Исус е силата, която се крие в Него, за да събуди към ЖИВОТ всичко, което преди е било само учение.
Християнството е дало на хората силата да бъдат обединени в свободното си признаване на авторитета на Христос-Исус, като същевременно запазват възможно най-голямата индивидуализация, така че те да могат да се обединят в братски съюз чрез вяра в Него, в Неговото проявление и в Неговата божественост. Между Мистериите на ДУХА и тези на ОТЦА стоят МИСТЕРИИТЕ НА СИНА. Тяхната семинария е била Училището на Свети Павел, който е назначил Дионисий за свой ръководител. Това училище процъфтява под негово ръководство, защото Дионисий преподава тези Мистерии по много специален начин, докато Свети Павел разпространява учението екзотерично.
Нека сега потърсим обяснение от друга страна, за да разберем значението на думите: МИСТЕРИИТЕ НА ОТЦА ще дойдат. В старите атлантски училища за адепти учителите не са били хора, а същества, по-висши от човека. Те са завършили развитието си на по-ранни планети и тези същества, слезли на Земята от други планетарни развития, са обучавали група избрани мъже в МИСТЕРИИТЕ НА ДУХА. В МИСТЕРИИТЕ НА СИНА, самият Христос се е явявал като учител в най-тържествените празненства и следователно е бил и учител, който не е бил човек, а Бог. Но в МИСТЕРИИТЕ НА ОТЦА, тези, които ще станат учители, ще бъдат хора. Тези хора, които се развиват по-бързо от другите, ще бъдат истинските Учители на Мъдростта и Хармонията; те се наричат „Бащите“. В Мистериите на Отца ръководството на човечеството преминава от същества, слезли от други светове, в ръцете на самите хора. Това е важно.
Задачата на духовната наука е да подготви хората да формират център за тази цел, да ги подготви за универсална мъдрост, за авторитет, изграден единствено върху доверие и увереност, и да развие разбиране за това, като начало, в малко ядро от човечеството. Развитието на материалистическата цивилизация достигна своя връх през деветнадесети век и затова импулсът на духовната наука навлезе в света по това време. Чрез духовната наука беше призовано към живот нещо – и сега съществува – което противодейства на материализма: Това е контрадвижението в посока на духовността. Духовната наука не е нищо ново и дори духовно-научното движение не е ново; то е само продължение на това, което вече е съществувало. Материализмът и егоизмът носят разпад на човечеството, защото отделният човек се грижи само за собствените си интереси. Следователно мъдростта трябва да обедини отново човешките същества, които са се разделили по този начин. Мъдростта ги обединява в пълна свобода и не упражнява никаква принуда. Това е задачата на духовно-научното движение в наше време. Трябва да осъзнаем, че мъдростта трябва да се придобие съвсем конкретно. Всички знаем примера с печката, на която беше възложена задачата да отоплява стая. Ако обясним това на

печката с възможно най-трогателни думи и я умолим да затопли стаята, тя няма да ни се подчини, освен ако не я затоплим; само тогава ще може да изпълни задачата си. По подобен начин всички приказки за братство и братска любов са безполезни; само чрез ЗНАНИЕТО се приближаваме до целта. Отделните човешки същества и човечеството като цяло могат да достигнат пътя на мъдростта и братството само чрез знание.

Сега следвахме този път, като разгледахме три вида Мистерии. Духовната наука трябва да може да събуди разбиране за такива неща в малко ядро от човечеството, така че когато се появи шестата раса, това разбиране да може да се събуди във всички хора. Това е задачата, която духовната наука трябва да изпълни. Малка част от петата коренна раса ще възпрепятства хода на еволюцията, ще одухотвори Манас и ще разгърне Духа-Аз. По-голямата част обаче ще достигне върха на егоизма. Само това ядро от човечеството, което развива Духа-Аз, ще стане семето на шестата коренна раса и най-напредналите от тях, Учителите, както ги наричаме, които са израснали от човечеството, тогава ще бъдат водачите на човечеството. Движението за духовно познание се стреми към тази цел.